

holdet mellem Repræsentanterne og Befolkningstallet skal være som 1 til 14,000. Og hvorledes var de københavnske Kredses Indbyggerantal der? Det var dette, at 1ste Valgkreds havde 13,600, 2den 13,300, 3die 14,300, 4de 13,800, 5te 13,600, 6te 13,500, 7de 14,200, 8de 15,500 og 9de 14,300. Det ærede Medlem vil se, at de fleste Kredse var under det Forholdstal, som blev fastsat i Grundloven, og det gennemsnitlige Tal viser, at man har givet København nøjagtig det den Gang fastsatte Forholdstal. Der var den Gang ude omkring i Landet større Kredse, men det skyldtes andre, væsentlig geografiske Grunde, og ikke de Grunde, som det ærede Medlem har paaberaabt sig. Den første Valglov kan, altsaa aldeles ikke tages som Argument for hele det ærede Medlems Opfattelse.

Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) fremsatte fremdeles sin Kritik over de 140 Mandater og sagde, at man, da man i sin Tid stemte for de 137, havde gjort det, fordi man ikke kunde faa Grundloven ændret. Jeg sagde udtrykkelig i min Tale, at jeg meget vel vidste, at der var Medlemmer, som kun stemte for de 137 Valgkredse, fordi de ønskede at opfylde Grundloven, men jeg viste ogsaa det ærede Medlem ved at oplæse en Udtalelse, at der var andre Medlemmer af Venstre, som netop gik med til Forslaget om de 137 Valgkredse, fordi de satte Pris paa mange smaa Kredse. Derimellem var det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Dette ærede Medlems Udtalelser gik klart og tydeligt ud paa — og det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) forsøgte jo heller ikke i fjerneste Maade at rokke ved dem —, at hans Standpunkt var dette, at mange smaa Kredse, flere Kredse, 137 Kredse i 1890 var noget i og for sig ønskeligt.

Det ærede Medlem sagde, at det var særlig dette, at man nu gik til 140 Mandater, som han ønskede forelagt for Vælgerne, thi det havde man ikke vidst tidligere. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der har været og er Spørgsmaal af en noget større Rækkevidde end Spørgsmaalet om disse 8 Mandater, som man har ønsket fremsat og indført i Grundloven uden at forelægge dem for Vælgerne, og at der ogsaa er enkelte Bestemmelser af større Rækkevidde, som er indført i Grundlovsforslaget, uden at de kommer for Vælgerne paa anden Maade end gennem det Stadfæstelses- og Bekræftelsesvalg, der skal finde Sted. Det

har man ikke været ængstelig for. Jeg kan derfor ikke tro, at det ærede Medlem virkelig skulde mene, at man ikke skulde kunne forøge Folketingets Mandatantal fra 132 til 140, naar man mente det hensigtsmæssigt af andre Grunde, uden at foretage en Opsættelse, der vilde sinke den øvrige Grundlovssag. Det ærede Medlem sagde, at han havde talt varmt, fordi den Sag laa ham varmt paa Hjerte. Jeg beder ærede Medlemmer sammenligne Spørgsmaalet om de otte Mandater mere eller mindre i Folketinget med de andre Spørgsmaal, som rejses og afgøres med Hensyn til Grundlovssagen, og saa vil jeg sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem har god Grund til at lægge sig de store Spørgsmaal varmt paa Sinde, saa varmt paa Sinde, at de faar det varmest mulige Udtryk. Det Spørgsmaal, om der skal være 132 eller 140 Mandater, er i Forhold til det andet en ren Bagatel.

I øvrigt vil jeg gengælde det ærede Medlems Udtalelser og sige, at det glædede mig at høre den Maade, hvorpaa han i Aften behandlede Sagen, og haabe, at det varsler om, at ogsaa han opfatter Forholdet saaledes, at der er sluttet en Overenskomst, og at en Overenskomst er en Overenskomst, og at den skal gennemføres.

Første Viceformand (Stauning): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sagde, at han allerede i Eftermiddags havde svaret paa, hvad jeg har fremført. Det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem opfordrede mig i Aften til at være med til at revidere det foreliggende Lovforslag paa et bestemt Punkt, nemlig Forholdet mellem Landets og Københavns Mandater. Paa dette Punkt er Forslaget nøjagtigt som det i Fjor af det ærede Medlems egen Regering forelagte, som han selv stemte for i September, altsaa har jeg ingen Grund til at være med til at revidere noget, som det ærede Medlem selv ikke har villet være med til at revidere. Dette Svar er ganske fyldestgørende, og paa dette har det ærede Medlem ikke i Eftermiddags givet Svar.

Jeg fristes, naar jeg hører det ærede Medlem tale, til at tage hans eget Parti i Forsvar imod de Beskyldninger, han retter imod det, om ikke direkte, saa indi-